

26. november 2023

Sune Haugbølle vil demonstrere, at han er en redelig forsker, men beviser det modsatte

Af Dan Harder

Professor i mellemøststudier ved Roskilde Universitet, Sune Haugbølle, er - absolut med rette - i den senere tid blevet beskyldt for at relativere Hamas' uhyrlige terrorangreb og generelt blande sine egne anti-israelske holdninger ind i sine professionelle "analyser."

Derfor har Sune Haugbølle begået et langt forsvarsskrift i det venligtsindede dagblad, Politiken, 24. oktober 2023, hvor han dels lægger (en lille smule) afstand til sin medunderskrivelse i 2021 af et anti-israelsk had-manifest i samme avis og dels prøver at rense sit navn.

Men selv i forsøget på at demonstrere, at han er en redelig forsker, beviser han præcis det modsatte. Sune Haugbølles forsvarsskrift er simpelthen en tilståelse.

Indimellem alt sit pseudo-videnskabelige hjernespid strør Sune Haugbølle om sig med de mest fortærskede og uopfindsomme løgne fra den anti-zionistiske propaganda-manual. Han lever åbenbart så meget i et ekkokammer, at han ikke har fantasi til at forestille sig, at der findes mennesker, som kan se igennem hans studentikose, antisemitiske nonsens.

Tilgiv mig, at det bliver lidt langt. En kronik i Politiken er per definition en ordentlig omgang og kan derfor indeholde rigtig mange anti-zionistiske løgne.

Lad os tage dem fra en ende af:

Sune Haugbølle sammenligner Israel med Nazityskland

Professor Haugbølle går lige på og hårdt ved at indlede sit forsvarmanifest med et efterhånden klassisk greb fra den neo-antisemitiske værktøjskasse, nemlig sammenligningen af Israel med Nazityskland.

Formuleringen er lidt knudret, men prøv at hænge på:

"[N]azisternes verdenssyn [lå i] direkte forlængelse af de racistiske stereotyper og adskillelsen mellem civiliserede og ikkeciviliserede mennesker, som dannede grundlaget for imperialismen i det 19. og 20. århundrede.

*Eller som sociologen Zygmunt Bauman formulerede det, **holocaust var den mørke side af moderniteten** [læs: civilisationen], ikke dens modsætning.*

Det er vigtigt at huske, når vi dag hører nogle politikere tale om Israel som den civiliserede part.

*For ikke så længe siden **stod jøderne selv over for civiliserede europæere, der ville af med dem.***"

Sune Haugbølles logik oversat til almindeligt dansk:

1. Nazisterne opdelte på racistisk og imperialistisk vis folk i civiliserede og ikke-civiliserede mennesker.
2. Under Holocaust blev jøderne ofre for de civiliserede imperialister.
3. Nogle politikere (hvem? - nogle jøder måske?) taler i dag om Israel som civiliserede, mens f.eks. Hamas ikke er så civiliserede.
4. Derfor er der nu stor risiko for, at jøderne (der nu kalder sig civiliserede og derfor repræsenterer imperialismen) begår et holocaust imod palæstinenserne.

Men det er jo ren Erasmus Montanus: Fordi nogle mennesker, der opfattede sig selv som civiliserede, begik et folkedrab, vil jøderne, der nu ses som civiliserede også gøre det. Ergo er jøderne de nye nazister.

Sådan tænker og argumenterer en moderne, akademisk antisemit. Sammenligningen af Israel med Nazityskland anses [ifølge IHRA](#) som et udtryk for antisemitisme.

Sune Haugbølles historieforfalskning: udelader palæstinensernes ansvar for konflikten

*"Det britisk[e] mandat over Palæstina kollapsede efter Anden Verdenskrig, og FN vedtog i november 1947 en delingsplan, **der førte til åben krig mellem jødiske og palæstinensiske militser.**"*

Det er en klassisk, manipuleret, anti-israelsk fremstilling, hvor man forsøger at skjule palæstinensernes ansvar for konflikten. Igen som taget ud af den anti-israelske propaganda-manual.

Sandheden er jo, at de jødiske palæstinensere accepterede kompromiset (selvom de ikke var tilfredse med det - f.eks. at de ikke fik Jerusalem, der havde jødisk indbyggerflertal), mens de palæstinensiske arabere - sammen med resten af den arabiske verden - afviste planen.

Det prøver Sune Haugbølle at feje ind under gulvtæppet, fordi det jo beviser, at de palæstinensiske arabere allerede dengang nægtede at indgå et kompromis for fred. De ønskede, ligesom i dag, en arabisk stat "*from the river to the sea.*"

Sune Haugbølle: Palæstinenserne tabte til den jødiske overmagt

"De jødiske grupper var bedre forberedt og udrustet, og selv om arabiske hære gik ind i krigen, tabte de".

Det er en sandhed med modifikationer. Araberne ville have det hele, og indledte, dagen efter FN's vedtagelse af resolution 181 om delingsplanen i 1947, en guerillakrig imod det jødiske samfund i Palæstina. Da det britiske mandat over Palæstina så udløb 15. maj 1948, invaderede fem arabiske regulære hære, fra Egypten, Jordan, Syrien, Libanon og Irak, den nyfødte jødiske stat.

Jøderne var muligvis bedre forberedt og motiverede, fordi de kæmpede for deres nationale hjem, lige efter Holocaust. De havde ingen andre steder at tage hen. Men de var bestemt ikke bedre udrustet, tværtimod. Israel havde ingen tunge våben, ikke en eneste tank og ingen militærfly.

De arabiske hære var meget større og langt og bedre udrustede. Den jordanske Arab Legion, som invaderede fra Øst (og indtog Vestbredden), havde 40 kanoner og 75 rigtige panservogne, ledet af britiske officerer. De irakiske og egyptiske hære havde både masser af britiske kampfly og rigtige tanks.

Alligevel vandt israelerne krigen på grund af en kombination af deres dygtighed og højere kampmoral og tilsvarende arabisk inkompetence og manglende samarbejde.

Sune Haugbølle misinformerer om palæstinensiske flygtninge

"Denne fordrivelse eller katastrofe (Nakba), som palæstinenserne kalder det, skabte en flygtningegruppe på over 800.000 mennesker".

Det er ikke helt retvisende. Der er ganske vist uenighed om det præcise antal arabiske flygtninge fra de områder, der blev Israel, men den generelle konsensus ligger på 700.000.

Dernæst er det ikke korrekt at kalde hele det palæstinensiske flygtningeproblem for en "fordrivelse." Her er der igen uenighed om detaljerne, men det står klart, at langt hovedparten af araberne flygtede af egen drift, enten på opfordring af de arabiske ledere eller af frygt for de omsiggribende kampe. Kun en mindre del blev drevet fra deres hjem med magt af militære hensyn.

Den gængse måde at beskrive årsagen til det palæstinensiske flygtningeproblem på er, at de "flygtede eller blev fordrevet." Omvendt er der ingen diskussion om, at de

områder, som endte under arabisk kontrol, altså Vestbredden og Gaza, blev etnisk rensset for jøder. Ikke én var tilbage.

Så også her lægger Sune Haugbølle sig helt tæt op ad den klassiske anti-israelske propaganda, ifølge hvilken araberne ikke har noget ansvar for deres egen skæbne.

Formålet er helt åbenlyst at skjule for danskerne, at palæstinenserne blot ved at indgå et kompromis og acceptere FN's delingsplan i 1947 kunne have sikret sig en stat, som kunne have fejret sin 75 års fødselsdag i år.

Sune Haugbølle lyver om Seksdageskrigen og FN's resolution 242

"I 1967-krigen mellem Israel og de arabiske hære erobrede Israel Vestbredden, Gazastriben, Golanhøjderne, Sinaihalvøen og Østjerusalem. Denne erobring blev fordømt af FN i Sikkerhedsrådets resolution 242, som kræver, at Israel trækker sig tilbage fra de besatte områder."

Det er en lodret dobbelt-løgn.

Dels forsømmer Sune Haugbølle (som altid) at nævne, at det var [araberne, der tog initiativ til krigen](#). Formålet var atter engang at udslette Israel.

Men vigtigst, så gentager Sune Haugbølle den efterhånden virkelig fortærskede løgn om, at [FN's sikkerhedsråds resolution 242](#) kræver Israels betingelsesløse tilbagetrækning fra de områder, som blev erobret under krigen.

Det er i virkeligheden lige modsat.

Resolutionen, som Israel faktisk deltog i forhandlingen af, lægger op til en fredsløsning baseret på *begge* følgende principper:

1. Israel skal trække sig tilbage fra en ikke nærmere defineret del af de besatte områder - til gengæld for at...
2. Israels arabiske fjender skal slutte fred med Israel og respektere dets suverænitet og grænser.

Resolutionen opfordrer til, at en fredsløsning skal opnås gennem forhandling, og udgjorde selve fundamentet for Oslo-fredsprocessen i 1990'erne, som banede vejen for oprettelsen af det palæstinensiske selvstyre og endte med Yassir Arafats afvisning af en palæstinensisk stat ved siden af Israel i 2000.

Læs [resolution 242 her](#) eller på FN's hjemmeside [her](#). Den er meget kort og let læst.

Både palæstinenserne og den øvrige arabiske verden afviste i 1967 resolutionen, og vedtog i stedet de berømte "tre nej'er:" Nej til fred med Israel, nej til anerkendelse af Israel og nej til forhandling med Israel.

Den arabiske verden valgte mange år senere at "acceptere" resolutionen, omend i en manipuleret og forvansket fortolkning identisk med Sune Haugbølles falske udlægning.

Sune Haugbølle lyver (mindst fire gange) om den palæstinensiske drøm

Professoren giver indtryk af, at det palæstinensiske selvstyres ledere ønsker en fredsløsning:

"Det er sandt, at de [bosættelserne] har gjort det svært for selvstyrets ledere at få bred opbakning i befolkningen til en videre fredsproces."

Det stemmer bare ikke overens med det faktum, at selvstyret under Mahmoud Abbas gennem to årtier nu har nægtet at indgå i fredsforhandlinger. Abbas blev endda i 2008 forelagt et forslag til oprettelsen af en palæstinensisk stat i Gaza og på Vestbredden med Østjerusalem som hovedstad, men ignorerede forslaget.

Igen...

Sune Haugbølles beskrivelse af, hvad den "*palæstinensiske sag*" går ud på, er lige så falsk:

"Den [palæstinensiske sag] drejer sig om at få etableret en uafhængig stat med autonomi og frihed og om at få skabt international opbakning og anerkendelse."

Den beskrivelse vil nok af de fleste avislæsere blive forstået som, at palæstinenserne helt legitimt ønsker deres egen stat ved siden af den jødske. Det er *ikke* tilfældet.

Som man kan høre palæstinensere råbe på Nørrebro (og alle andre steder i verden), er målet: "*From the river to the sea, palestine will be free!*" Altså en palæstinensisk stat *i stedet for* Israel.

Og igen...

Sune Haugbølle fortsat:

"For nogle er drømmen en demokratisk stat, der indbefatter jøder og palæstinensere med lige rettigheder."

De "nogle" må være en ganske marginal gruppe. Demokrati er ikke lige noget, palæstinenserne beskæftiger sig meget med. Tværtimod har den palæstinensiske selvstyreledelse i Ramallah - stik imod de Oslo-aftaler, de selv underskrev i 1990'erne - skabt endnu et arabisk diktatur.

Den idé, Sune Haugbølle sigter til, en stat for både arabere og jøder, er den såkaldte "enstatsløsning," dvs. en stat, hvor araberne, på grund af den demografiske udvikling, snart vil udgøre majoriteten, hvorefter den jødiske stat vil ophøre med at eksistere. Det er palæstinenserens mål. Måske også Sune Haugbølles?

Den limpind hopper israelerne dog ikke på.

En indskudt halv sandhed...

Sune Haugbølle fortsat:

"For andre betyder den palæstinensiske sag, at alle flygtningene fra 1948 skal kunne vende tilbage."

Her taler Sune Haugbølle for en gangs skyld sandt - næsten. Bemærk venligst udtrykket "*alle flygtningene fra 1948.*" Hvis det bare drejede sig om de reelle flygtninge fra 1948, kunne det måske gå an.

Men den drøm, Sune Haugbølle sigter til, er endnu en model for opnåelsen af det reelle mål: den jødiske stats endeligt.

Som den eneste flygtningegruppe i verden, har man i FN-regi nemlig fundet på, at netop palæstinensiske flygtninge kan *nedarve deres flygtningestatus gennem generationer*. Det er smart, for så kan man kræve, at nu 5-6 millioner *efterkommere* af de oprindelige 700.000 flygtninge skal kunne "*vende hjem*" til det, der nu er Israel. Selvom kun meget få af dem nogensinde har sat fod i madatområdet Palæstina.

Og voila: så er jøderne igen i undertal og den jødiske stat historie. Keine Hexerei.

Og endelig...

Sune Haugbølle fortsat:

"Endelig er der den position, som PLO og det palæstinensiske selvstyre repræsenterer, nemlig at to stater side om side, en israelsk og en palæstinensisk, er den bedste løsning, og at man må indgå territoriale kompromiser."

Ak ja, var det bare så vel. Men der er desværre ingen evidens for, at det udsagn skulle være sandt. Det er det synspunkt, som selvstyret giver udtryk for overfor det

internationale samfund. Men internt, overfor den palæstinensiske befolkning, er budskabet det gode gamle: "*From the river to the sea.*" Jøderne har ikke ret til nogen som helst stat.

At det slogan reflekterer selvstyrets reelle politik, underbygges af, at man systematisk har afvist alle fredsforslag, som tilbyder palæstinenserne en stat ved siden af Israel.

Yassir Arafats afvisning af Clintons og Baraks generøse tilbud i 2000 skete med henvisning til, at man ikke samtidig fik ret til at oversvømme Israel med efterkommerne af flygtninge fra krigen i 1948. Det ville, som nævnt, have gjort en ende på den jødiske stat.

I 2008 afviste selvstyrets nuværende formand (eller præsident, som han har ophøjet sig til), Mahmoud Abbas, et lignende tilbud fra Israels daværende premierminister Ehud Olmert.

Siden har selvstyret nægtet at indgå i forhandlinger om oprettelsen af en palæstinensisk stat.

Sune Haugbølle prøver altså at føre læserne bag lyset med påstanden om, at palæstinenserne blot ønsker en stat ved siden af Israel.

Sune Haugbølle sammenligner Israel med tidligere kolonimagter

Igennem hele Sune Haugbølles ganske *woke* og pseudo-videnskabelige kampskrift vender han gentagne gange tilbage til endnu en klassisk løgn, som bruges flittigt i den anti-israelske propaganda, nemlig idéen om, at jødernes kamp for selvbestemmelse i deres historiske hjemland på en eller anden måde kan sammenlignes med tidligere imperiers udnyttelse af deres kolonier.

*"Konflikten i Palæstina og Israel er ikke en kamp mellem de gode og de onde, men en kamp om principper. **Jeg støtter en afkolonisering af vores tankegang og en verdensorden, hvor internationale konventioner ikke kun gælder for hvide mennesker og velstående nationer.**"*

"Vores tankegang" er altså "koloniseret"? Den sætning giver jo ikke engang mening. Og hvad er det med de "hvide mennesker"? Ved Sune Haugbølle ikke, at mere end halvdelen af jøderne i Israel stammer fra Mellempøsten, og derfor er brune ligesom mange arabere?

Selvom idéen om at genetablere den jødiske stat 2000 år efter, romerne ødelagde den oprindelige, blev undfanget i en tid, hvor europæiske imperier regerede det meste af kloden, er det zionistiske projekt reelt det stik modsatte af kolonialisme. Det handlede netop *ikke* om at udnytte lokale ressourcer og fattige arbejdere til at skabe rigdom, som blev sendt hjem til det europæiske moderland. Tværtimod, så var de tidlige zionister, som overvejende var socialister, *imod* at høste frugten af arabernes arbejde.

De insisterede derimod på selv - mænd og kvinder - at knokle i markerne og opdyrke jorden.

Den amerikanske præsident Woodrow Wilson støttede faktisk både jødisk og arabisk selvstændighed i Mellemøsten, netop ud fra en ideologi om, at alle folkeslag skulle nyde selvbestemmelse, fri for imperialismens åg - naturligvis på grund af USA's egen kamp for frigørelse fra britisk overherredømme. Zionismen kan således tolkes som et decideret anti-kolonialistisk projekt, hvilket jo også bekræftes af [de jødiske palæstinenserers kamp imod briterne](#) i de sidste år af Palæstina-mandatet.

Sune Haugbølle manipulerer israelsk ambassadørs citat for at demonstrere jødisk ondskab

Et andet super-klassisk greb fra den anti-israelske propaganda-manual er at udvælge specifikke citater fra israelere eller jøder, som bruges som bevis for generel israelsk/jødisk ondskab.

I sit forsvarsskrift citerer Sune Haugbølle to forskellige, særdeles marginale israelske politikere, som kun de allerfærreste danskere har hørt om. Eksempelvis skulle den israelske ambassadør i London, Tzipi Hotovely, for nylig have udtalt, at man nu i Gaza må forvente civile tab, som kan sammenlignes med tæppebombningen af Dresden og Hamburg under Anden Verdenskrig.

Havde hun rent faktisk sagt det, ville det være en klart uacceptabel bemærkning. Men sagen er, at det var slet ikke, hvad hun sagde. Som det ses [på YouTube her](#), siger hun specifikt, at Israel *ikke* gør som briterne gjorde mod Nazityskland, men at Israel tværtimod iværksætter en række tiltag for netop at minimere civile tab i Gaza.

Men det bliver meget værre. For udover at lyve om, hvad Tzipi Hotovely rent faktisk sagde, bruger Sune Haugbølle, det falske citat til at konkludere, at det er en tankegang, som er generelt udbredt blandt jøder:

"Den kommentar tager os direkte ind i mange israeleres og jøders psyke lige nu (...) Den er skræmmende, men også oplysende."

Hvabehar? Jøder går generelt ind for massedrab på civile?

Så meget endda, at det er "*skræmmende*." Med andre ord, jøderne udgør en fare for verden. Det er en decideret antisemitisk bemærkning, som ville være Joseph Goebbels værdig. Men desværre ikke den første af slagsen fra Sune Haugbølles side (se [her](#) og [her](#)).

At insinuere, ja nærmest påstå, at jøderne nu agter af tæppebombe civile i Gaza, er en rædselsfuld, antisemitisk løgn, som i virkeligheden *tager os ind i Sune Haugbølles psyke*.

I udtalelse efter udtalelse kan du i disse dage høre Israels ledere gentage, at man vil gøre sit yderste for at minimere civile tab i Gaza, trods den ekstremt vanskelige udfordring, der ligger i, at al Hamas' militære infrastruktur er grundigt gemt bag civile - hvilket naturligvis er en krigsforbrydelse.

Man hører også i interview efter interview danske militærekspertes vurderer, at Israel gør en aktiv indsats for at minimere civile tab på fjendens side. Israels bombeangreb i Gaza er faktisk det modsatte af tæppebombning. Som Kenneth Øhlenschläger Buhl, militæranalytiker ved Institut for Strategi og Krigsstudier med speciale i krigens love, [forklarer](#):

"På et tidspunkt havde Israel smidt lidt over 6000 bomber og dræbt lidt over 3000 mennesker, og det betyder for mig, at Israel, i hvert fald ikke systematisk, begår overtrædelser af krigens love."

Det fremgår jo tydeligt af de tal, at det netop er militær infrastruktur, den israelske hær går efter, og ikke (civile) mennesker.

Som beskrevet, sagde Tzipi Hotovely slet ikke, hvad Sune Haugbølle påstår, hun sagde. Men det sker indimellem, at israelske politikere siger endog forfærdelige ting, som er helt uacceptable. Den slags finder man alle steder, særligt i en så tilspidset situation som den nuværende.

På den palæstinensiske side er det dog mange, mange gange værre. Her siger højtstående medlemmer af diktaturet i Ramallah dagligt ting, som må karakteriseres som [direkte antisemitiske](#), som [støtte til terror](#), og som udtryk for et ønske om at [slette Israel fra landkortet](#). Det er hverdagskost.

Men det skal man efter Sune Haugbølles mening ikke tage alvorligt. PLO og selvstyret ønsker skam fred. Hvorfor denne åbenlyse forskelsbehandling? Er Sune Haugbølle racist? Noget kunne tyde på det.

Læs mere om [Sune Haugbølle her](#).